

ци, които по една или друга причина не камиратъ подслонъ въ тия shanties.

Вземайки примѣръ отъ начина по който се храни нашия селенинъ въ самото си отечество, можемъ си прѣдстави какъ се храни той въ Америка, не само поради различията на тамошнитѣ условия, но и поради аскетическата му принуда да отдѣля отъ устата си колкото се може по-вече, — само и само да пести. А именно при тѣй скотскитѣ условия на работа въ Америка и поради мѣненитѣ условия на самия трудъ — той има нужда отъ плътна и солидна храна. Дори въ научения на редовни: закуска, обѣдъ, слѣдобѣдна кафалтия и вечеря италиански работникъ, изслѣдванията, направени отъ единъ Ню Йоркски вѣстникъ, посочватъ бързото поразяване на анемията, като прѣдговоръ на охтиката. Кое е по-важно, самитѣ италиански анкетори изповѣдватъ, че храната на италианския работникъ въ Америка е по-добра по качество и количество отъ тая въ самото имъ отечество! Въпрѣки това значи, усиленитѣ условия на работника въ Америка водятъ, прѣди всичко, къмъ съсипване на организма.

Нашитѣ работници, въ отдалеченитѣ отъ жилищнитѣ центрове работилници (labor camps), се хранятъ на едно, а не смѣсено съ работниците отъ други народности. Сжщото правятъ и италианскитѣ. За тия послѣднитѣ, обаче, Labor Information Office for Italians въ Ню-Йоркъ (бюрото за безплатно настаняване и опжтване на италианци) влиза въ споразумѣние съ прѣдприемача и имъ доставя храната на много по-износна цѣна отъ тѣй нарѣченитѣ commissary stores. За работниците отъ други народности е системата на boarding camps, гдѣто всички се хранятъ вкупомъ и смѣсено, снабдявани по тоя начинъ съ храна отъ разни bosses -- подрядчици — агенти.

Храната отъ системата на commissary stores струва за едного, мѣсечно: 6.90 долара, а отъ системата на